

Sygn. akt V CSK 55/10

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „N.(...)” w R.

przeciwko „O.(...)” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R., H. M. i K. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2010 r.,

skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 października

2009 r., sygn. akt V ACa (...),

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Spółdzielnia Mieszkaniowa „N.(...)” w R. żądała początkowo zasądzenia od Spółki jawnej „O.(...)” z siedzibą w R. kwoty 197.471,95 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, następnie zaś, po ostatecznym określeniu żądania pozwu, wystąpiła o zasądzenie solidarnie od Spółki z o.o. „O.(...)” z siedzibą w R. oraz H. M. i K. M. kwoty 351.999,99 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 maja 2007 r.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2009 r.: 1) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 242.853,20 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lipca 2005 r. do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej Spółki z o.o. „O.(...)” w zakresie kwoty 237.416,01 złotych i odsetek od tej kwoty do wartości nabytego przedsiębiorstwa Spółki jawnej „O.(...)”, 2) zasądził od pozwanej Spółki z o.o. „O.(...)” na rzecz powódki kwotę 104.035,60 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 października 2005 r. do dnia zapłaty, 3) w pozostałym zakresie powództwo oddalił, 4) umorzył postępowanie wobec pozwanej Spółki jawnej „O.(...)”, 5) ustalił ostateczny wpis na kwotę 19.200 złotych, 6) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 19.467,70 złotych tytułem części należnych kosztów procesu, 7) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 649,61 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy wynika, że w dniu 18 kwietnia 1995 r. H. M. i K. M. nabyli własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego o powierzchni 530 m² położonego w R. przy ul. Polnej 2a, w którym prowadzili działalność gospodarczą początkowo jako „O.(...)” PPUH I.(...) spółka cywilna, a następnie „O.(...)” Sp. j. H. M. Dnia 17 sierpnia 2005 r. została zawiązana „O.(...)” Spółka z o.o. Udziały w kapitale zakładowym tej spółki zostały objęte przez „O.(...)” Sp. j. H. M. oraz pokryte wniesionym aportem w postaci przedsiębiorstwa spółki jawnej. Sąd Okręgowy w G. prawomocnym wyrokiem z dnia 10 listopada 2005 r. zasądził od „O.(...)” Sp. j. H. M. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „N.(...)” w R. kwotę 90.392,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 stycznia 2003 r. tytułem opłat eksploatacyjnych za rzeczony lokal oraz czynszu za dzierżawę gruntu o powierzchni 270 m² za okres od marca 2000 r. do lipca 2002 r. Spór w niniejszej sprawie dotyczy zaś opłat eksploatacyjnych od sierpnia 2002 r. do kwietnia 2007 r.

Pozwani wnieśli apelację od wyroku Sądu Okręgowego w części dotyczącej punktów 1, 2, 5, 6 i 7.

Wyrokiem z dnia 14 października 2009 r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustawowe odsetki od kwoty 242.853,20 złotych zasądził od dnia 1 maja 2007 r., a co do odsetek za okres od dnia 12 lipca 2005 r. do dnia 30 lipca 2007 r. powództwo oddalił, ustawowe odsetki od kwoty 104.035,609 zasądził od dnia 1 maja 2007 r., a co do odsetek od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2007 r. powództwo oddalił, oddalił apelację w pozostałej części oraz zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 5.400 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwani w skardze kasacyjnej zaskarżyli wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) i art. 6 k.c., a także przepisów postępowania, mianowicie art. 356, 382, 378 § 1 i art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, może stanowić usprawiedliwioną podstawę skargi kasacyjnej zupełnie wyjątkowo, mianowicie tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie zawiera wszystkich koniecznych elementów bądź zawiera tak oczywiste braki, które uniemożliwiają kontrolę kasacyjną (por. np. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1997 r., I CKN 312/97, z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83, z dnia 19 lutego 2002 r., IV CKN 718/00, z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1862/00, z dnia 20 lutego 2003 r., I CKN 65/01, z dnia 22 maja 2003 r., II CKN 121/01, z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05). Sąd Najwyższy przyjmuje też w swoim orzecznictwie, że o prawidłowym zastosowaniu prawa materialnego można mówić dopiero wówczas, gdy ustalenia stanowiące podstawę wydania zaskarżonego wyroku pozwalają na ocenę tego zastosowania. Tym samym brak stosownych ustaleń uzasadnia zarzut skargi kasacyjnej naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe jego zastosowanie (zob.

postanowienie z dnia 11 marca 2003 r., V CKN 1825/00 niepubl., wyrok z dnia 20 kwietnia 2004 r., V CK 92/04, niepubl.).

W okolicznościach niniejszej sprawy w istocie nie wiadomo, w jakim stanie faktycznym orzekał Sąd Apelacyjny. Ustalenia w tym zakresie są nieuporządkowane, chaotyczne, a przez to nieczytelne, i w istocie nie pozwalają na dokonanie oceny zasadności podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów zarówno naruszenia prawa materialnego, jak i przepisów postępowania.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.